

Kratkočasnice.

(Premodra gospodinja). Nek gospodar je kregal svojo ženo, zakaj da kis (jesih) v štacuni zmiraj le na drobno po krajcarji kupuje in ne raje kaka dva bokala ali več na enkrat. „Ali si neumen, mož“ — ga zaverne gospodinja — „da bi se mi skisal!“

(Dober izgled.) Nek čuvaj, namesto da bi bil ponoči okoli hodil po mestu, se vsede pred neko hišo na klop in zaspi. Župan ko gré po polnoči domú, ga sliši na klopi šmercati, stopi k njemu in ga poruka: „hencej prijatel, kaj ste za spanje plačani?“ Čuvaj predramši se mu odgovori: „Brez zamere, gospod! Le ponočnjakom sem hotel lep izgled dati, da noč je za spati, ne pa vlačugariti se“.

(Šembrano možk rokodelce). Nekega rokodelskega mojstra ogovori nekdo z besedo „gospod“. To se rokodelcu za malo zdí, zato ga zaverne rekoč: „Le mojster mi recite, zakaj mojster mora kaj znati in zastopiti, gospod pa zna biti vsaki osel!“

Novičar iz avstrijskih krajev.

Iz Celja 22. jan. God svetlega kneza in škofa lavantinskega gg. Antona Martina Slomškega 17. dan t. m. so mladi dijaki v tukajšnjem semenišču (Maksimilijanišču) predvečer prav slovesno obhajali. Že več dni so se pod vodstvom svojega častitega predstojnika gosp. Ferd. Ramor-ja pridno pripravljali, da bi ljubljenu knezu, ki so semenišču ta dan tudi lepo podobo sv. Maksimilijana podarili, z deklamacijo lepih pesem in govorov dostojno razodeli svojo iskreno hvaležnost. Ko okoli šestih zvečer pridejo gosp. opat Vodusek z vsimi gosp. gimnazijalnimi profesorji in mnogimi duhovnimi gospodi v semenišče, zadoni naj pred čveteroglasno pesem, po kateri so častiti gosp. opat pomen darovane in z beršlinom ozaljšane podobe in življenje sv. Maksimilijana v kratkem razložili. Sedaj so se jele pesmi in govori verstiti v nemškem in slovenskem jeziku od peto-, šesto- in osmošolcev. „Zvonikarjeva“ z znano milo melodijo je posebno globoko segla v serca vsih pričujočih. Res, prav vesel večer je bil, ktereга čutje je mladi učenec Janez Geršak v pesmico zložil. Da bi milostljivi knez zdravi in veseli doživeli v blagi svoji delavnosti še mnogo let, je bila edina želja vsih, ki so praznovali ta večer.

Iz Ljubljane. Visoko c. k. ministerstvo notrajnih oprav je dr. J. Bleiweis-u blagovolilo izročiti živino-zdravstvo za krajnsko deželo s prejšnim naslovom in dostojnostjo c. k. profesorja. — Mnenje naše kupčijske in obertnijske zbornice o novi postavi, ki se pričakuje za obertnike in rokodelce, je sedaj skoz in skoz znano. Le v malo razdelkih je nasvetovala kak premenek, poglavno pravilo pa za svobodno gibanje obertnikov in rokodelcev je čez in čez poterdila in pristavila, da ravno pri nas bo prestop v to novo postavo toliko ložej, ker že od Francozov leta 1809 ni več cehov (Zünfte) na Krajnskem. Kdor se je kaj naučil in kaj zna, bo delaven in priden in ima kaj malega dnarcov za začetek, bo lože shajal v prihodnje, ker po novi postavi ne bo vezan na toliko zadržkov, ki so ga dosihmal overali. Pa tudi drugod ta nova postava ne bo sveta tako prekucnila, kakor nekteri mislijo in se bojé, le umnim glavam in pridnim rokam bo zljajšala življenje, in to je pravično; iz začetka bo sicer marsikak neumnež in nemarnež mislil, da mu bojo pečene piščeta same letele na skledo, če bo le začel na svoje delati — al spekel se bo kmali spoz-

navši, da postava ta je le oprostila umne glave, pridne roke in pošteno ravnanje.

Novičar iz raznih krajev.

Austrijska in francoska vlada ste sklenile pogodbo za nasprotno izročevanje hudodelnikov. — Po naj višjem ukazu se imajo 1. dan prihodnjega mesca v osnovi deželnih vojaških oblastnij nekatere premembe začeti. Višje vojaške oblastnije v vsaki deželi našega cesarstva se bojo vprihodnje imenovale „deželne glavne poveljstva“ (Landes-Generalcommando); glavár njih ima biti poveljni general, njemu na strani pa bo še drug general, ki mu bo v vsem namestnik. — Ministerstvo kupčijstva je za c. k. pošte razglasilo nekoliko predelane službine postave, ktere imajo 1. dan p. m. po vsih poštah našega cesarstva, razun Dalmacije, moč zadobiti; po ti postavi ne smé postilijon trobiti blizo cerkve, kjer se ravno služba božja opravlja, tudi ne, kadar sreča procesijo, pogreb itd.; ob enem je določena tudi poštna jezdina (Rittgeld), ktera je različna po različnih deželah, od 1 fl. 6 kr. do 1 fl. 24 kr. za enega pošarskega konja. — Premoga (Steinkohlen) v vsem cesarstvu se je lani pridelalo 50 milijonov in 500.000 colnih centov: nadjati se je v malo letih veliko obilnišega pridelka. — Zmiraj je še imenitna novica, da se je rusovski car udal terjatvam zedinjenih vlad, tisto kolo, okoli ktereга se vse govorjenje suče. Radovedno se je popraševalo: kako bo rusovska vlada to novico napovedala, in kaj bote francoska in angleška k ti novici rekle? Sedaj je vse znano. Časnik petrogradski razgláša: „da cesarska rusovska vlada je z ozirom na želje, ki jih je vsa Evropa razodevala, poterdila avstrijske ponudbe; rusovska vlada ni hotla zavolj nebitvenih reči zadrževati mirne sprave, ktero tudi ona iskreno želi; zatega voljo smé pričakovati, da bo svet to nje miroljubnost tudi spoznal“. To je oglas rusovske vlade. Kakor avstrijska vlada je tudi francoska to novico sprejela s serčnim veseljem, ktero se očitno razodeva v vsih časnikih pariških, posebno tistih, ktere navdaja duh vlade. Al vés drug veter piše na Angležkem, kteri zlo kalí čisto upanje mirú; opiraje se na 5. dostavek v Petrograd poslanih pogojev, po katerem si angleška in francoska vlada prideržujete pravico še posebnih terjatev v prid Evrope, pravi sedaj Palmerstonov časnik „Morning Post“, da zedinjene vlade terjate ošlatljivih dokazov, da se bo rusovska vlada vprihodnje zderžala vsakoterih napadov na druge dežele. Telegrafno naznanilo iz Londona 21. t. m. celó terdi, da je angleška vlada že določila posebne pogoje, kterim se ima Rusija udati, preden se morejo obravnave za končanje vojske začeti; med drugimi pogoji terja angleška vlada, da terdnjave Bomarsund ob izhodnjem morji Rusi ne smejo več sozidati, — da turška meja v Azii mora natančno določena biti itd. Kako se bo ta nova zamotka rešila, se še ne vé, — nemogoče ni, da bi sedaj razpertje ne vstalo med angleško in francosko vlado. — 4. in 5. dan oktobra l. l. je bil prof. dr. Nardi iz Padove na 7800 čevljev visoki švajcarski gori veliki Bernhard imenovani, čez ktero po soteskah cesta pelje na Laško in kjer imajo gostoljubni patri auguštnarji svoj samostan, ki je pribežališče vsim popotnim. 5. oktobra je bila gora že vsa snežena; mraz se dá tu še prestati — piše gosp. profesor — al tega tankega zraka, ki je v tem naj višjem zimskem stanovanji Evrope, ni nikakor prestati, tako zopern je; zato pa tudi vsak tukajšni samotárec že čez 6, k večem čez 10 let mora zapustiti goro; ne raste tukaj nič; od tistih znanih psov, ki so rešili že marsikteremu človeku življenje, jih je le še čvetero ostalo; zanimive so razvaline tempeljna „Jovi Poenino“ posvečenega.